

“मीठे बच्चे- बाबा हरेक कुरामा कल्याणकारी हुनु हुन्छ, त्यसैले जे निर्देशन मिल्छ, त्यसमा आनाकानी नगरी सदा श्रीमतमा चलिराख।”

प्रश्न:- नवधा भक्ति र नवधा पढाइ दुवैबाट जे प्राप्ति हुन्छ, त्यसमा के अन्तर छ?

उत्तर:- नवधा भक्तिबाट केवल साक्षात्कार हुन्छ। जस्तै कृष्णका भक्त छन् भने उनीहरूलाई कृष्णको साक्षात्कार हुन्छ, रास आदि गर्छन् तर उनीहरू कुनै वैकुण्ठपुरी वा श्रीकृष्णपुरीमा जाँदैनन्। तिमी बच्चाहरूले नवधा पढाइ पढ्छौ, जसबाट तिम्रो सबै मनोकामना पूरा हुन्छन्। यस पढाइबाट तिमी वैकुण्ठपुरीमा जान्छौ।

गीत:- आज नहीं तो कल...

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यो, घर जाऔं भनेर? कसैका बच्चा रिसाएर गयो भने मित्र सम्बन्धी आदि उसको पछि लाग्छन्, भन्दछन् किन रिसाएको हो? अब घर हिँड। यहाँ पनि बेहदका बाबा आएर सबै बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ। बाबा पनि हुनु हुन्छ, दादा पनि छन्। दैहिक पनि छन् भने आत्मिक पनि हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- हे बच्चाहरू! अब घर जाऔं, रात पूरा भयो, अब दिन हुँदै छ। यो भयो ज्ञानको कुरा। ब्रह्माको रात, ब्रह्माको दिन- यो कसले सम्झाउनु भयो? बाबा बसेर ब्रह्मा एवं ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। आधा कल्प हो रात अर्थात् पतित रावण राज्य अथवा भ्रष्टाचारी राज्य किनकि आसुरी मतमा चल्छन्। अहिले तिमी श्रीमतमा छौ। श्रीमत पनि छ गुप्त। हामीलाई थाहा छ- बाबा स्वयं आउनु हुन्छ। उहाँको रूप भिन्नै छ। रावणको रूप भिन्न छ। त्यसलाई ५ विकार रूपी रावण भनिन्छ। अब रावण राज्य समाप्त भएर ईश्वरीय राज्य सुरु हुन्छ। रामराज्य भन्छन् नि। सीताका रामलाई जप्दै नन्। मालामा राम-राम जप्छन् हैन? उनीहरूले परमात्मालाई याद गर्छन्। जो सर्वका सद्गति-दाता हुनु हुन्छ, उहाँलाई नै जपिरहन्छन्। राम अर्थात् ईश्वर। माला जपेका बेलामा कुनै व्यक्तिलाई याद गर्दैनन्, उनीहरूको बुद्धिमा अरु कोही आउँदै आउँदैन। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ रात पूरा भयो। यो हो कर्मक्षेत्र, स्टेज, जहाँ हामी आत्माले शरीर धारण गरेर आफ्नो पार्ट खेल्छौं। ८४ जन्मको पार्ट खेल्नु छ। फेरि त्यसमा वर्ण पनि देखाउँछन् किनकि ८४ जन्मको हिसाब पनि हुनु पर्छ नि। कुन-कुन जन्ममा, कुन कुलमा, कुन वर्णमा आउँछौं, त्यसैले नै विराट रूप पनि देखाइएको छ। सबै भन्दा पहिला हुन्छ ब्राह्मण कुल। केवल सत्ययुगी सूर्यवंशीमा मात्रै ८४ जन्म हुन सक्दैनन्। ब्राह्मण कुलमा पनि ८४ जन्म हुँदैनन्। ८४ जन्म त भिन्न-भिन्न नाम, रूप, देश, कालमा हुन्छन्। सत्ययुग सतोप्रधानबाट फेरि कलियुग तमोप्रधानमा अवश्य आउनु छ। त्यसको लागि पनि समय दिइन्छ। मनुष्यले ८४ जन्म कसरी लिन्छन्- यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हो। मनुष्यले त बुझ्न सक्दैनन्। त्यसैले त बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले आफ्नो जन्मका बारेमा जान्दैनौ, मैले बताउँछु। बाबालाई थाहा छ- ड्रामा अनुसार सबै बिर्सनु अवश्य छ।

अहिले यो संगम युग हो। दुनियाँले त भन्छन्- कलियुग अहिले सानो बच्चा छ। यसलाई भनिन्छ अज्ञान, घोर अन्धकार। जसरी नाटकका पात्रलाई थाहा हुन्छ अब नाटक पूरा हुन १० मिनेट छ, यो पनि चैतन्य ड्रामा हो। यो कहिले पूरा हुन्छ, मनुष्यले जान्दैनन्। मनुष्य त घोर अन्धकारमा छन्। बाबा

२०७५ मंसिर २५ मंगलबार ११-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

भन्नुहुन्छ— गुरु-गोसाईं, वेद-शास्त्र, जप-तप आदिबाट म मिल्दिनँ। यी हुन् भक्तिमार्गका सामाग्री। म त आफ्नो समयमा आउँछु, जब रातबाट दिन बनाउनु पर्छ अथवा अनेक धर्महरूको विनाश गरेर एक धर्मको स्थापना गर्नु पर्छ। जब सृष्टि चक्र पूरा हुन्छ, तब मात्र मैले स्वर्गको स्थापना गर्नेछु। तुरुन्तै बादशाही सुरु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामीले फेरि कुनै राजाको पासमा जन्म लिन्छौं अनि बिस्तारै-बिस्तारै नयाँ दुनियाँ बन्छ। सबैथोक नयाँ बनाउनु पर्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, आत्मामा पढाइको संस्कार वा कर्म गर्ने संस्कार रहन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू आत्म-अभिमानि बन्नु पर्छ। सबै मनुष्य देह-अभिमानि छन्, जब आत्म-अभिमानि बन्छन् तब परमात्मालाई याद गर्न सक्छन्। सबै भन्दा पहिला हो आत्म-अभिमानि बन्ने कुरा। भन्दछन् पनि, हामी सबै जीव आत्मा हौं। यो पनि भन्छन्— आत्मा अविनाशी हो, यो शरीर विनाशी छ। आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। यतिसम्म पनि भन्छन् तर त्यसमा चल्दैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ— आत्मा निराकारी दुनियाँबाट आउँछ, त्यसमा अविनाशी पार्ट छ। यो कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। पुनर्जन्म लिन्छ। ड्रामा त जस्ताको तस्तै दोहोरिन्छ। फेरि क्राइस्ट आदि सबैलाई आउनु पर्छ, आ-आफ्नो समयमा आएर धर्म स्थापना गर्छन्। अहिले तिमी यो हो संगमयुगी ब्राह्मणको धर्म। ती हुन् पुजारी ब्राह्मण, तिमी हौ पूज्य। तिमीले त कहिल्यै पूजा गर्दैनौ। अरू मानिसहरूले त पूजा गर्छन्। त्यसैले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— यो कति महान् पढाइ हो। कति धारणा गर्नु पर्छ। बिस्तारै संग धारणा गर्नमा नम्बरवार हुन्छन्। सारमा त बुझ्दछन्— बाबा रचयिता अनि यो उहाँको रचना हो। ठिक छ, यो त बुझ्नेका छौ नि, बाबा हुनु हुन्छ? बाबालाई सबै भक्तहरूले याद गर्छन्। भक्त पनि छन्, बच्चाहरू पनि छन्। भक्तले बाबा भनेर पुकार्छन्। यदि भक्त भगवान् हुने भए फेरि बाबा भनेर कसलाई पुकार्छन्! यो पनि बुझ्दैनन्। आफूलाई भगवान् मानेर बसेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— ड्रामा अनुसार जब यस्तो हालत हुन्छ, भारत बिल्कुलै लास्ट खातामा पुग्छ, तब बाबा आउनु हुन्छ। यो दुनियाँ जब पुरानो हुन्छ तब त फेरि नयाँ बन्छ। नयाँ विश्वमा अरू कुनै धर्म थिएन। त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। अहिले पुरानो विश्व छ, यसलाई नर्क भनिन्छ। त्यहाँ पूज्य थिए, अहिले पुजारी छन्। पूज्य र पुजारीको फरक त बताइएको छ। हामी आत्मा नै पूज्य, फेरि हामी आत्मा नै पुजारी। हामी नै ज्ञानी आत्मा, हामी नै पुजारी आत्मा। ‘आफै पूज्य, आफै पुजारी’ भगवानलाई भनिदैन, लक्ष्मी-नारायणलाई भनिन्छ। त्यसैले यो बुद्धिमा आउनु पर्छ— कसरी पूज्य फेरि पुजारी बन्छन्?

बाबा भन्नुहुन्छ— कल्प पहिला पनि मैले यसरी नै ज्ञान दिएको थिएँ, कल्प-कल्प दिन्छु। म आउँछु नै कल्पको संगमयुगमा। मेरो नाम नै पतित-पावन हो। जब सारा दुनियाँ पतित हुन्छ तब म आउँछु। हेर, यो कल्पवृक्ष हो, यसमा ब्रह्मा माथि उभिएका छन्। पहिला सुरुमा देखाउँछन्। अहिले सबै पछाडि छन्। जसरी ब्रह्मा पछि गएर प्रत्यक्ष भए, त्यस्तै उनीहरू पनि पछि आउँछन्। जसरी क्राइस्ट छन्, उनी फेरि अन्त्यमा आउँछन्। तर हामीले पछि अर्थात् वृक्षको अन्त्यमा उनीहरूको चित्र दिन सक्दैनौं, सम्झाउन सक्छौं। जस्तै यो देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नेवाला प्रजापिता ब्रह्मा हुन्, अहिले वृक्षको अन्त्यमा उभिएका छन्। क्राइस्ट पनि क्रिस्चियन धर्मका प्रजापिता हुन् नि। जसरी यी प्रजापिता ब्रह्मा, त्यस्तै प्रजापिता क्राइस्ट, प्रजापिता बुद्ध... यी सबै धर्म स्थापक हुन्। संन्यासीहरूले शंकराचार्यलाई पनि पिता

२०७५ मंसिर २५ मंगलबार ११-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
भनिन्छ। उनलाई गुरु भन्छन्। भन्दछन्— हाम्रो गुरु शंकराचार्य थिए, त्यसैले यी जो वृक्षको सुरुमा खडा
छन्, यी फेरि जन्म लिंदा-लिंदा अन्त्यमा आउँछन्। अहिले सबै तमोप्रधान अवस्थामा छन्। यो पनि
आएर बुझ्नेछन्। अन्त्यमा सलाम गर्न आउँछन् अवश्य। उनीहरूलाई पनि भनिन्छ बेहदका बाबालाई
याद गर्नुहोस्। बेहदका बाबाले सबैको लागि भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै सम्बन्धलाई भुल। यो
ज्ञान हरेक धर्मावलम्बीको लागि हो। सबै देहका धर्मलाई भुलेर आफूलाई अशरीरी सम्झेर बाबालाई
याद गर। जति याद गर्छौं, ज्ञान धारणा गर्छौं त्यति उँच पद पाउँछौ। कल्प पहिले जसले जति ज्ञान लिएका
थिए, तिनीहरूले अवश्य आएर लिन्छन्।

तिमी बच्चाहरूलाई कति नशा रहनु पर्छ— हामी विश्वको रचयिता बाबाको बच्चा हौं, बाबाले
हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, राजयोग सिकाइरहनु भएको छ! कति सहज कुरा छ। तर
चल्दा-चल्दै सानो कुरामा संशय आउँछ, यसैलाई मायाको तुफान वा परीक्षा भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ—
गृहस्थ व्यवहारमा रहनु छ। सबैलाई घरबार छुटाइदिँ भने त सबैलाई यहीं आएर बस्नु पर्ने हुन्छ।
व्यवहारमा पनि पास हुनु छ। फेरि समय भएपछि सेवामा लाग्नेछौ। जसले धन्दा आदिलाई छोडेका छन्
उनीहरूलाई फेरि सेवामा लगाउँछु। कोही फेरि रिसाउँछन्। कसैले त सम्झन्छन् श्रीमतमा कल्याण छ।
श्रीमतमा अवश्य पनि चल्नु पर्छ। निर्देशन मिल्यो, त्यसमा फेरि आलटाल गर्नु हुँदैन। बाबा हरेक कुरामा
कल्याणकारी हुनु हुन्छ। माया धेरै चंचल छ। धेरै छन् जसले सम्झन्छन्, यत्तिकै रहनु भन्दा त कुनै धन्दा
आदि गरौं, कसैले सम्झन्छन् विवाह गरौं। बुद्धिले चक्कर खाइरहन्छ। फेरि पढाइ छोडिदिन्छन्। कसैले त
बाबा सँग सुनिश्चित गर्छन्— म अवश्य श्रीमतमा चल्छु। त्यो हो आसुरी मत, यो हो ईश्वरीय मत। आसुरी
मतमा चलेमा धेरै कडा सजाय खान्छन्। उनीहरूले फेरि गरूड पुराणमा डर लाग्ने र रोचक कुरा
लेखिदिएका छन्, जसले गर्दा धेरै पाप नगरुन्। तर फेरि पनि कहाँ सुधिन्छन् र! यी सबै कुरा बाबाले
सम्झाउनु हुन्छ। ज्ञानको सागर कुनै मनुष्य हुन सक्दैन। ज्ञानका सागर, नलेजफुल बाबाले सम्झाइरहनु
भएको छ। जसले बुझ्छ, उसले नै फेरि बुझ्छ। भन्छन्— यो ठीक कुरा हो, हामी फेरि आउनेछौं।
प्रदर्शनीबाट बाहिर निस्किए पछि खलास। हो, कुनै २-३ जना निस्के भने पनि राम्रै हो, प्रजा त धेरै
बनिरहन्छन्। वर्सा पाउन लायक मुश्किलले कुनै निस्कन्छन्। राजा-रानीका एक-दुई बच्चा हुन्छन्।
तिनीहरूलाई राजकुलका भनिन्छ। प्रजा त कति धेरै हुन्छन्। प्रजा त तुरुन्त बन्छन्। राजाहरू थोरै बन्छन्।
१६,१०८ त्रेताको अन्त्यसम्ममा बन्छन्। प्रजा त करोडौंको संख्यामा हुन्छन्। यो कुरा बुझ्नको लागि धेरै
विशाल बुद्धि चाहिन्छ। हामीले पारलौकिक बाबा सँग वर्सा लिइरहेका छौं। बाबाको आदेश छ— मलाई
याद गर र वर्सालाई याद गर। मनमना भव मध्याजी भव। स्वर्ग हो विष्णुपुरी अनि यो हो रावणपुरी।
शान्तिधाम, सुखधाम र दुःखधाम— यो, बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। बाबालाई याद गर्नाले अन्त मति सो
गति हुन्छ। भक्तिमार्गमा मानौं कृष्णलाई याद गर्छन् तर यस्तो होइन, कृष्णपुरीमा पुग्नेछन्। होइन,
कृष्णपुरीमा पुगी ध्यानद्वारा रास आदि गरेर फर्किन्छन्। त्यो हो नवधा भक्तिको प्रभाव, जसबाट
उनीहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ, मनोकामना पूरा हुन्छ। तर सत्ययुग त सत्ययुग हो। त्यहाँ ज्ञानको लागि
फेरि नवधा पढाइ चाहिन्छ, नवधा भक्ति होइन। पढिराख, मुरली अवश्य पढ्नु पर्छ। सेवा केन्द्रमा जसरी

२०७५ मंसिर २५ मंगलबार ११-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
पनि जानु छ। नत्र मुरली ल्याएर घरमा अवश्य पढ। कसैलाई फेरि सेन्टरमा जाऊ भनिन्छ, हरेकको लागि
अलग-अलग छ। सबैको लागि एउटै कुरा हुन सक्दैन। यस्तो बाबाले भन्नुहुन्न- दृष्टि दिएर खाऊ,
भइहाल्छ। लाचारी अवस्थामा अरू केही गर्न सक्दैनौ भने दृष्टि दिएर खाऊ। तर सबैको लागि कहाँ
बाबा भन्नुहुन्छ र! जसरी कसैलाई बाबा भन्नुहुन्छ- चलचित्र हेर्न जाने भए जाऊ। तर यो सबैको लागि
होइन। कसै सँग जानुप्यो भने उनलाई ज्ञान पनि दिनु छ। त्यो हो हदको नाटक, यो हो बेहदको नाटक।
त्यसैले सेवा गर्नु पर्छ। यस्तो होइन, केवल हेर्नको लागि जानु छ। श्मशानमा गएर पनि सेवा गर्नु छ।
अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाको हरेक कुरामा कल्याण छ, यो जानेर निश्चयबुद्धि भएर चलनु छ, कहिल्यै पनि
संशयमा आउनु छैन। श्रीमतलाई यथार्थ रीतिले सम्झनु छ।
- २) आत्म-अभिमानि रहने अभ्यास गर्नु छ। ड्रामामा हरेक कलाकारको अनादि पार्ट छ। त्यसैले
साक्षी भएर हेर्ने अभ्यास गर्नु छ।

वरदान:- हरेकको विशेषतालाई हेरेर त्यसलाई सेवामा लगाउने आशीर्वादको पात्र भव

जसरी बापदादाको हरेक बच्चाहरूको विशेषता सँग प्यार छ, हरेकमा कुनै न कुनै विशेषता
त छ नै, त्यसैले सबै सँग प्यार छ। त्यस्तै तिमीले पनि हरेकको विशेषतालाई हेर। हंसले
जसरी रत्न लिन्छ, पत्थर लिंदैन, त्यस्तै तिमी पनि होलीहंस हौ। तिमी कर्तव्य हो- हरेकको
विशेषतालाई देख्नु र उनको विशेषतालाई सेवामा लगाउनु। उनीहरूलाई विशेषताको
उमङ्गमा ल्याएर, विशेषतालाई सेवामा लगायौ भने तिमीलाई उनको आशीर्वाद मिल्छ।
उसले जे सेवा गर्नेछ, त्यसको शेयर पनि तिमीलाई मिल्छ।

स्लोगन:- बापदादा सँग यसरी कम्बाइन्ड रहने गर, जसले गर्दा अरूलाई तिमीबाट बाबाको याद
आओस्।